

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту постанови Кабінету Міністрів України
„Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України
від 27 червня 2003 р. № 994”

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

З метою приведення у відповідність з вимогами чинного законодавства норм постанови Кабінету Міністрів України від 23 червня 2003 р. № 994 „Про затвердження переліку заходів та засобів з охорони праці, витрати на здійснення та придбання яких включаються до витрат” розроблено проект постанови Кабінету Міністрів України „Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 27 червня 2003 р. № 994” (далі – проект акта).

Відповідно до положень статті 19 Закону України „Про охорону праці”, витрати на охорону праці покладаються на роботодавця та визначаються згідно з переліком заходів та засобів з охорони праці, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Статтею 20 Закону „Про охорону праці” визначено, що у колективному договорі, угоді сторони передбачають забезпечення працівникам соціальних гарантій у галузі охорони праці на рівні, не нижчому за передбачений законодавством, їх обов'язки, а також комплексні заходи щодо досягнення встановлених нормативів безпеки, гігієни праці та виробничого середовища, підвищення існуючого рівня охорони праці, запобігання випадкам виробничого травматизму, професійного захворювання, аваріям і пожежам, визначають обсяги та джерела фінансування зазначених заходів.

Тобто, перелік питань з охорони праці, які можливо врегулювати у відповідному розділі колективного договору, досить великий і може залежати від виду діяльності підприємства та інших умов.

В результаті проведення податкової реформи з розділу III Податкового кодексу України (далі - ПКУ) вилучені статті, які визначали склад податкових витрат підприємства, в тому числі підпункт „є” підпункту 138.8.5 пункту 138.8 статті 138 „Склад витрат та порядок їх визнання” та підпункту 140.1.1 статті 140 „Особливості визнання витрат подвійного призначення”.

Розділом IV ПКУ врегульовано порядок оподаткування доходів, отриманих фізичними особами.

Згідно з пунктом 163.1 статті 163 ПКУ об'єктом оподаткування є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід; доходи з джерела їх походження в Україні, які остаточно оподатковуються під час їх нарахування (виплати, надання). Так, відповідно до положень статті 165 ПКУ витрати на охорону праці здійснені роботодавцем не включаються до складу загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку.

Положеннями ПКУ встановлено, що введення бухгалтерського обліку здійснюється відповідно до Закону України „Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні” (далі - Закон), національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку і міжнародних стандартів фінансової

звітності.

Відповідно до статті 6 Закону затверджено Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 „Загальні вимоги до фінансової звітності” (наказ Міністерства фінансів України від 7 лютого 2013 р. № 73, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 28 лютого 2013 р. за № 336/22868), в якому визначено поняття „витрат”.

Методологічні засади формування у бухгалтерському обліку інформації про витрати підприємства і розкриття її у фінансовій звітності визначає Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 „Витрати” (далі – П (С)БО), затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31 грудня 1999 р. № 318, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 19 січня 2000 р. за № 27/4248.

Необхідно зазначити, що норми цього П(С)БО поширюються на підприємства, організації та інших юридичних осіб незалежно від форм власності (крім банків і бюджетних установ).

Частиною шостою статті 6 Закону визначено, що міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, у межах своєї компетенції, відповідно до галузевих особливостей розробляють на базі національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку методичні рекомендації щодо їх застосування.

Також, нормами Бюджетного кодексу України встановлено, що бюджетні установи ведуть бухгалтерський облік відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку та інших нормативно-правових актів щодо ведення бухгалтерського обліку в порядку, встановленому Міністерством фінансів України.

Чинне законодавство та нормативно-правові акти не встановлюють конкретного переліку чи будь-яких форм документації для підтвердження понесених витрат з охорони праці.

Законом визначено, що підприємство самостійно розробляє систему і форми обліку, звітності і контролю господарських операцій, враховуючи особливості своєї діяльності та технології обробки облікових даних.

З огляду на зазначене, підприємство може розробити власну форму документа (звіту) для підтвердження планових та фактично понесених витрат на охорону праці.

Витрати на охорону праці підтверджуються належним чином оформленими документами про здійснення господарських операцій, які є підставою для відповідного обліку.

2. Мета і шляхи її досягнення

Проект акта підготовлено з метою приведення постанови Кабінету Міністрів України від 27 червня 2003 р. № 994 „Про затвердження переліку заходів та засобів з охорони праці, витрати на здійснення та придбання яких включаються до витрат” у відповідність до норм чинного законодавства України.

3. Правові аспекти

Основними нормативно-правовими актами, що регулюють відносини у цій сфері є: Конституція України, Кодекс законів про працю України, Податковий кодекс України, Бюджетний кодекс України, закони України „Про охорону праці”, „Про колективні договори та угоди”, „Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”, постанова Кабінету Міністрів України від 27 червня 2003 р. № 994 „Про затвердження переліку заходів та засобів з охорони праці, витрати на здійснення та придбання яких включаються до витрат”, національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, інші нормативно-правові акти з питань формування в бухгалтерському обліку інформації про витрати.

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту акта не потребує додаткових видатків з Державного бюджету України.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект акта потребує погодження з Міністерством соціальної політики України, Міністерством фінансів України, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Державною фіскальною службою України та проведення правової експертизи Міністерством юстиції України.

6. Регіональний аспект

Проект акта не потребує погодження з регіонами, оскільки не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць та не вирішує концептуальних проблем розвитку регіонів, а тому не потребує погодження з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті акта відсутні положення, що містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті акта відсутні правила і процедури, що можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. У зв'язку з цим, його громадська антикорупційна експертиза не проводилась.

8. Громадське обговорення

Проект акта оприлюднений на офіційному сайті Державної служби України з питань праці (<http://dsp.gov.ua>).

9. Позиція соціальних партнерів

Проект акта потребує погодження Спільним представницьким органом сторони роботодавців на національному рівні та Спільним представницьким органом репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект акта не є регуляторним.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Реалізація проекту акта не впливатиме на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття проекту акта забезпечить взаємоузгодження та приведення у відповідність окремих норм чинного законодавства для належного фінансування охорони праці роботодавцем та введення обліку витрат на охорону праці у системі бухгалтерського, податкового та внутрішньогосподарського (управлінського) обліку.

В кінцевому результаті це сприятиме забезпеченню державою конституційного права громадян України на належні, безпечні і здорові умови праці, адже від створення таких умов залежить стан охорони праці в країні, який визначається рівнем виробничого травматизму та професійної захворюваності.

**Голова Державної служби України
з питань праці**

Р. Чернега

_____ 2017 року